

РУХЛИВІ ІГРИ В ПРОЦЕСІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ ПРИ ВЗАЄМОДІЇ ІНСТРУКТОРА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СІМ'Ї

Д. В. Пятницька, М. І. Бойченко

Дошкільне дитинство – період у житті людини, коли формується здоров'я, здійснюється розвиток особистості. У той же час в цей період дитина перебуває в повній залежності від дорослих – батьків, педагогів. Проблема ефективності розвитку та виховання дитини в період дошкільного дитинства відноситься до числа найбільш актуальних проблем дошкільної педагогіки. В дитячому віці формуються життєво важливі базові, локомоторні навички та вміння, створюється фундамент рухового досвіду, освоюється абетка руху, з елементів якої, надалі формується вся рухова діяльність людини. Одним з визначальних чинників формування здорового покоління, здатного до активної діяльності, навчання, праці, було і залишається фізичне виховання. Здорове, гарне тіло, красиві рухи – результат правильного фізичного розвитку. Маленька людина не може сама себе розвинути – це завдання дорослих. Рухлива гра є умовою формування рухової активності дітей, а також стимулюючим фактором розвитку інтелектуальної, емоційної та інших сфер дитини, стає очевидною необхідність інтенсивної наукової та практичної розробки питань фізичного виховання дітей дошкільного віку засобами рухової гри. Разом з тим, аналіз літератури свідчить, що традиції фізичного виховання в сучасній сім'ї вивчені слабо, не розглядається також питання про їх вплив на формування у дитини потреби в систематичних заняттях фізичними вправами. Крім того, досі відкритим залишається питання про її роль і місце в цілісній системі фізкультурно–оздоровчої роботи. Однак родина, як багатогранна система в своєму впливі на формування основ фізичної культури дитини має величезне значення, що доводиться вітчизняними та зарубіжними дослідниками. Саме тому, проблема взаємодії з батьками, пошук ефективних форм і методів була, є і буде актуальною. Особливо актуальною вона стає, коли ми говоримо про оздоровчу діяльність в сім'ї.

Об'єкт дослідження – процес фізичного виховання дітей старшого дошкільного віку

Предмет дослідження – форми взаємодії інструктора фізичного виховання і сім'ї в процесі навчання дітей старшого дошкільного віку рухливим іграм.

Мета дослідження – теоретичне та емпіричне вивчення, опис форм взаємодії інструктора фізичного виховання і сім'ї з навчання дітей старшого дошкільного віку рухливим іграм.

Для вирішення мети поставлені наступні **завдання**:

1. Виявити місце і роль фізичної культури в загальній системі виховання дітей дошкільного віку.
2. Охарактеризувати рухливу гру як засобу фізичного виховання дітей дошкільного віку.
3. Вивчили та описати форми взаємодії інструктора фізичного виховання і сім'ї з навчання дітей старшого дошкільного віку рухливим іграм в сучасних умовах.
4. Організувати експериментальну роботу з виявлення ефективних форм взаємодії інструктора фізичного виховання і сім'ї з навчання дітей старшого дошкільного віку рухливим іграм.

Для того, щоб виявити найбільш ефективні форми взаємодії сім'ї та інструктора з фізичного виховання з навчання дітей дошкільного віку рухливим іграм було організовано та проведено дослідження на базі дитячого садка № 338 м. Харкова. У ньому взяли участь 28 дітей старшого дошкільного віку, з яких були сформовані дві групи дітей по 14 осіб: експериментальна та контрольна. Дослідження проводилося засобами анкетування, спостереження та експерименту. Організація експерименту проходила за наступною схемою: попереднє тестування – проведення експериментальних занять в сім'ї – контрольне тестування. Перший етап взаємодії дорослих забезпечує базові умови для його успішності. Мета – виявити можливості взаємодії сім'ї та інструктора з фізичного виховання. На даному етапі були проведені індивідуальні бесіди та анкетування батьків.

На другому етапі взаємодії задача інструктора з фізичної культури – дати батькам необхідний обсяг знань про рухові ігри, роз'яснити своєрідність, різноманіття видів, розвиваючий потенціал; розвинути вміння та здібності у взаємодіях з дитиною в рухливій грі в умовах сім'ї; допомогти батькам створити умови для організації проведення ігор. В ході даного етапу широко використовувалися консультації, батьківські збори, бесіди, тематичні виставки, конкурси. На третьому етапі в кінці експерименту дітям експериментальної та контрольної груп були запропоновані контрольні випробування, що визначають рівень фізичної підготовленості. За підсумками контрольної діагностики виявилися відмінності за всіма тестами.

Таким чином, проведене дослідження показало ефективність побудови системи взаємодії інструктора з фізичного виховання і сім'ї в залученні дошкільнят до фізичної культури за допомогою навчання їх рухливим іграм та організації з ними занять із застосуванням рухливих ігор. Навчання батьків навичкам спільного заняття з дітьми рухливими іграми є добрим засобом їх успішної взаємодії. Спільні ігри батьків з дітьми значно зміцнюють їх взаєморозуміння, урізноманітнюють спілкування.

В результаті дослідження підтверджено, що активна взаємодія сім'ї та інструктора фізичного виховання з навчання дітей старшого дошкільного віку рухливим іграм сприяє процесу правильного фізичного розвитку дитини.